

Oponentský posudek diplomové práce

Kateřina ŠKÁBOVÁ :

Základní zásady ochrany životního prostředí

Posuzovaná diplomová práce o rozsahu 90 stran je členěna do šesti částí, z nichž některé jsou dále děleny na kapitoly a podkapitoly. Její obsah je logický, struktura (řazení kapitol) vcelku systematická. Podává podrobný přehled zvolené problematiky. Diplomantka dle mého názoru při práci s větším množstvím právních předpisů a literárních pramenů, prokázala velmi dobré znalosti zkoumané látky i celkovou potřebnou orientaci, když si jako téma svojí diplomové práce vybrala nejen vysoce aktuální problematiku, ale navíc i značně náročné téma, kterým právní zásady ochrany životního prostředí rozhodně jsou. Název práce zcela neodpovídá jejímu obsahu, když se diplomantka zabývá v podstatě jen zásadami právními, popř. environmentální politiky (nikoliv všemi zásadami ochrany životního prostředí).

V jednotlivých částech autorka popisuje a místy se snaží i komentovat jednotlivé zásady tak, jak jsou obsaženy či vyjádřeny v mezinárodním, evropském komunitárním a posléze zejména českém právu. Zde nacházím jistou nevyváženost jednotlivých podkapitol, kdy je až přílišná pozornost věnována právu mezinárodnímu a evropskému. Česká právní úprava je místy velmi odbyta (např. výklad k zásadě odpovědnosti státu je na str. 33 až 34 omezen jen na citaci komentáře V. Pavlíčka a kol. k Ústavě). Také s mnohými závěry diplomantky ohledně jejího začlenění některých zásad do zásad právních obecných či práva životního prostředí speciálních, popř. do zásad environmentální politiky, tak jak je podává vždy v podkapitole charakter zásady, nemohu souhlasit. Výklad je na některých místech povrchní či nesystematický. Skáče se od jedné zásady ke druhé, bez logického důvodu.

Nemohu se též ztotožnit s názory autorky, vyjádřenými větami jako :

- „Právo životního prostředí, formálně řazené do širšího okruhu práva správního, představuje ... (str. 1)
- „Je třeba upozornit na úzkou škálu hodnot, které právo životního prostředí hájí“. (str. 10)
- „Zdravé životní prostředí totiž můžeme označit za tzv. postmateriální hodnotu, která se ve společnosti uplatňuje zřejmě až poté, kdy jsou uspokojeny ostatní potřeby materiální. Jedině po dosažení určitého stupně prosperity si společnost uvědomí hodnoty přírody a rozhodne se investovat nikoli do uspokojování svých materiálních potřeb, ale do

ochranných opatření a čistších technologií, do ochrany životního prostředí obecně“ (str. 17)

- „Na druhou stranu jeho (rozuměj - principu odpovědnosti státu) význam pro praxi nelze přeceňovat, jeho povaha se v této rovině zdá spíše proklamativní“ (str. 34)

Namnoze v práci chybí to nejpodstatnější a nejjednodušší, resp. nejtěžší - vyjádření pregnantně toho, co daná zásada vlastně znamená, co je jejím obsahem a podstatou. Vcelku nešťastně se do práce začleňují i zásady povahy technické (na konci potrubí, nejlepší dosažitelná technologie, popř. i znečišťovatel platí).

Za další nedostatky práce považuji mnohde chybějící nebo nepřesné citace pramenů, velké množství jazykových a psaných chyb (např. chybné přechodníky). Nepřesnosti jsou i v oblasti právní – např. zákon č. 200/1991 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí na str. 63 nebo citace č. 22 na str. 13, kde se uvádí již neplatný zákon č. 16/1977 Sb. a jeho prováděcí vyhláška, atd.

Práce je po stránce právní a obsahové na průměrné úrovni, formálně je však podprůměrná. Katedry již před řadou týdnů (rozhodně před odevzdáním DP) rozeslala všem diplomantům Vademecum s požadavky na diplomové práce. Ty však bohužel nebyly v některých ohledech splněny.

Diplomantka si vybrala velice zajímavé a právně velmi náročné téma, se kterým se však dle mého názoru vypořádala jen zčásti. Možná by takové téma mělo být zvoleno spíše až pro práci rigorózní či disertační. Přes uvedené výtky celkově hodnotím diplomovou práci jako velmi dobrou až dobrou a doporučuji ji k ústní obhajobě, v jejímž rámci navrhuji se věnovat zejména otázkám :

1/ Kategorizace jednotlivých právních principů, které se na úseku práva životního prostředí uplatňují, dle různých zvolených kritérií.

2/ Postižení vztahu principu odpovědnosti původce, ekonomické stimulace a znečišťovatel platí, a to jak v obecné rovině, tak v platném českém právu.

V Praze dne 1. dubna 2006

Prof. JUDr. Milan DAMOHORSKÝ, DrSc.,
oponent

